

Prishtinë, më 2 maj 2017
Nr.ref.:RK 1056/17

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

né

rastin nr. KI103/16

Parashtrues

Ministria e Shëndetësisë e Qeverisë së Republikës së Kosovës

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës, AA. nr. 174/16, të 11 korrikut 2016

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gérxhaliu-Krasniqi, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Ministria e Shëndetësisë e Qeverisë së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmi: parashtruesi i kërkesës), e përfaqësuar nga Shefqet Hasimi, zyrtar i lartë ligjor në Zyrën e Avokaturës Shtetërore.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kérkesës konteston Aktvendimin e Gjykatës së Apelit, AA. nr. 174/16, të 11 korrikut 2016.

Objekti i çështjes

3. Objekti i çështjes së kérkesës është vlerësimi i kushtetutshmërisë së vendimit të kontestuar. Parashtruesi i kérkesës nuk përmend, konkretisht, nenet e Kushtetutës të cilat janë shkelur, por ai vetëm thekson se vendimi i kontestuar, si dhe vendimet përkatëse të Këshillit të Pavarur Mbikëqyrës për Shërbimin Civil të Kosovës (në tekstin e mëtejmë: KPMK) janë në kundërshtim me parimin *res judicata*.

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenet 113.7 dhe 21.4 të Kushtetutës, në nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji) dhe në rregullin 29 të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 8 gusht 2016, parashtruesi e dorëzoi kérkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjkata).
6. Më 19 shtator 2016, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtaren Selvete Gërxhaliu-Krasniqi gjyqtare raportuese. Të njëjtën ditë, Kryetarja e Gjykatës caktoi Kolegin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Snezhana Botusharova (kryesuese), Ivan Čukalović dhe Arta Rama-Hajrizi.
7. Më 10 tetor 2016, Gjkata njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kérkesës.
8. Më 2 dhjetor 2016, Gjkata i dërgoi një kopje të kérkesës Gjykatës së Apelit.
9. Më 30 mars 2017, pas shqyrtimit të rapportit të gjyqtares raportuese, Kolegji shqyrtues i paraqiti Gjykatës në përbërje të plotë rekomandimin për papranueshmërinë e kérkesës.

Përbledhja e fakteve

10. Në vitin 2011, ndërmjet parashtruesit të kérkesës dhe të punësuarit N. Sh. u zhvillua procedura e brendshme në lidhje me mosvazhdimin e kontratës.
11. Më 1 shkurt 2011, përfundoi procedura e brendshme [Vendimi nr. 05-5971/7] dhe ankesa e N. Sh. kundër mosvazhdimit të marrëdhënies së punës u refuzua.
12. Kundër Vendimit [nr. 05-5971/7] të parashtruesit të kérkesës, N. Sh. paraqiti ankesë në KPMK.

13. Më 22 prill 2011, KPMK [Vendimi nr. 02 (47)2011] e aprovoi ankesën e N. Sh., i anuloi të gjitha veprimet e mëparshme procedurale dhe e detyroi parashtruesin e kërkesës që N. Sh. ta kthejë në vendin e mëparshëm të punës.
14. Më 9 qershor 2011, parashtruesi i kërkesës [Vendimi nr. 64(VI)2011] e ktheu N. Sh. në vendin e mëparshëm të punës dhe më 13 qershor 2011, e informoi KPMK-në në lidhje me përmbarimin e vendimit të tij [nr. 02 (47) 2011].
15. Më pas, N. Sh. paraqiti propozim për përmbarim në Gjykatën Komunale në Prishtinë, me të cilin kerkoi kompensim monetar për pagat për periudhën nga 1 shkurti 2011 deri më 9 qershor 2011, përkatësisht për periudhën në të cilën nuk ishte në marrëdhënie të punës.
16. Më 16 dhjetor 2011, Gjykata Themelore në Prishtinë [Aktvendimi E. nr. 807/2011] refuzoi propozimin e N. Sh. për përmbarim, duke konsideruar se me Vendimin [nr. 64 (VI)2011], parashtruesi i kërkesës e ka përmbaruar Vendimin [nr. 02 (47) 2011] e KPMK-së.
17. N. Sh. paraqiti ankesë në Gjykatën e Apelit kundër aktvendimit të Gjykatës Themelore, duke pretenduar shkelje esenciale të procedurës kontestimore, vërtetimin e gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe aplikimin e gabuar të së drejtës materiale.
18. Më 14 maj 2013, Gjykata e Apelit [Aktvendimi Ac. nr. 3021/2012] e refuzoi ankesën e N. Sh. si të pabazuar dhe e vërtetoi vendimin e gjykatës së shkallës së parë, duke arsyetuar: *“Sa i përket kompensimit të pagave edhe kjo gjykatë vlerëson se gjykata e shkallës së parë drejtë ka vendosur kur ka refuzuar përmbarimin sepse në vendimin e Këshillit të Pavarur Mbikëqyrës të Republikës së Kosovës nuk parashihet detyrimi që këtu debitor, këtu kreditori t’ia kompensoj pagat, andaj në kuptim të nenit 23 dhe 24 të LPP mungon baza juridike për caktimin e përmbarimit, përkatësisht mungon titulli ekzekutiv. Kjo gjykatë vlerëson se gjykata e shkallës së parë drejtë ka vepruar sepse të drejtën e tij që ti paguhen pagat mund ta realizoj në procedurë të posaçme kontestimore.”*
19. Më 22 prill 2013, N. Sh. përsëri paraqiti ankesë në KPMK, me propozim që parashtruesi i kërkesës të detyrohet që t’ia kompensojë pagat për periudhën gjatë së cilës ishte larguar nga puna, nga 1 janari 2011 deri me 9 qershor 2011.
20. Më 28 qershor 2013, KPMK [Vendimi A 02/184/2013] e aprovoi ankesën e N. Sh. dhe e detyroi parashtruesin e kërkesës që t’ia kompensojë pagat për periudhën gjatë së cilës ishte larguar nga puna, nga 1 janari 2011. deri më 9 qershor 2011. Në këshillën juridike të këtij vendimi thuhet se pala e pakënaqur mund të iniciojë kontest administrativ në afat prej 30 (tridhjetë) ditësh.
21. Më 19 gusht 2016, parashtruesi i kërkesës kundër Vendimit [A 02/184/2013] të KPMK-së paraqiti padi në Gjykatën Themelore në Prishtinë.
22. Më 12 prill 2016, Gjykata Themelore në Prishtinë [Aktvendimi A. nr. 1102/13] hodhi poshtë padinë e parashtruesit të kërkesës si të paafatshme.

23. Parashtruesi i kérkesës kundër këtij aktvendimi paraqiti ankesë në Gjykatën e Apelit.
24. Më 11 korrik 2016, Gjykata e Apelit [Aktvendimi AA. nr. 174/2016] refuzoi ankesën e parashtruesit të kérkesës si të pabazuar dhe e vërtetoi Aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Prishtinë. Në arsyetimin, Gjykata e Apelit *inter alia*, theksoi:

“... Gjykata Themelore në Prishtinë-Departamenti për Çështje Administrative, me të drejtë ka hedhë poshtë padinë e paditëses në këtë çështje juridiko- administrative si të paafatshme, ngase paditësja nuk ju ka përbajtur afatit ligjor, se ka paraqitur padi në gjykatë, pas 34 ditëve nga data kur ka filluar të rrjedh afati për parashtrimin e padisë, duke lëshuar afatin ligjorë për paraqitjen e të njëjtës, sipas dispozitës së nenit 27 të LKA-së. Prandaj thëniet e ankesës së sipas detyrës zyrtare është dashtë të merret aktvendim për çështjen e gjykuar sipas nenit 391 pika d) të LPK-së, ky kolegj nuk i aprovoi, sepse vlerësoi se pretendimet ankimore ishin pa ndikim në vërtetimin e një gjendje tjetër faktike nga ajo e vërtetuar edhe nga gjykata e shkallës së parë.”

25. Parashtruesi i kérkesës i propozoi Zyrës së Kryeprokurorit të Shtetit inicimin e kérkesës për mbrojtjen e ligjshmërisë kundër vendimeve të lartcekura të Gjykatës Themelore dhe Gjykatës së Apelit.
26. Më 29 korrik 2016, Zyra e Kryeprokurorit të Shtetit [Njoftimi KLMC. nr. 16/06] njoftoi parashtruesin e kérkesës se në këtë rast nuk janë plotësuar kushtet ligjore për të paraqitur kérkesë për mbrojtje të ligjshmërisë.

Pretendimet e parashtruesit të kérkesës

27. Parashtruesi i kérkesës e ka bazuar kérkesën e tij në faktin se KPMK-ja dhe gjykatat e rregullta nuk e kanë aplikuar drejt parimin *res judicata* me rastin e zgjidhjes së kontestit të tij.
28. Parashtruesi i kérkesës, ndër të tjera, thekson: “[...] Gjykata Themelore në Prishtinë sipas shenjës A. nr. 1102/13 refuzon si e pasafatshme, ndërsa sipas detyrës zyrtare nuk kujdeset së a është çështja e gjykuar (*res judicata*). [...]”
29. Përveç kësaj, parashtruesi kérkon: “Me anë të kësaj shkrese drejtuar Gjykatës Kushtetuese të Kosovës me kérkesë për ta vlerësua kushtetutshmërinë dhe ligjshmërinë e vendimeve kontestuese me shkelje të ligjeve. Vendimi i KPMK-së A 02/184/2013 i datës 28.06.2013 si çështje *Res judicata* të vendimit nr. 02/47/2011 i datës 22.04.2011, [...].”

Pranueshmëria e kërkesës

30. Gjykata së pari shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe Rregullore të punës.
31. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 113.1 dhe 113.7 të Kushtetutës, i cili parasheh:

“(1) Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngitura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

(7) Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

32. Në vazhdim, Gjykata i referohet edhe nenit 21.4 të Kushtetutës i cili përcakton:

“[...]

4. Të drejtat dhe liritë themelore të parashikuara në Kushtetutë, vlejnë edhe për personat juridikë, për aq sa janë të zbatueshme.”

33. Gjykata i referohet edhe nenit 48 të Ligjit, i cili parasheh:

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.”

34. Gjykata i referohet edhe rregullit 36 (2) (d)) të Rregullores së punës, i cili parasheh:

“(2) Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

[...]

b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese.

[...]

(d) parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.”

35. Në këtë rast, Gjykata vlerëson se parashtruesi i kërkesës i ka përbushur kushtet procedurale të përcaktuara me nenin 113.7 të Kushtetutës. Megjithatë, për të vërtetuar pranueshmërinë e kërkesës, Gjykata më tej duhet të vlerësojë nëse parashtruesi i kërkesës i ka përbushur kushtet e përcaktuara me nenin 48 të Ligjit si dhe kushtet e pranueshmërisë të përcaktuara në rregullin 36 të Rregullores së punës.

36. Gjykata vëren se thelbi i ankesës së parashtruesit të kërkesës është “*vlerësimi i kushtetutshmërisë dhe ligjshmërisë*” të vendimeve të kontestuara.
37. Për më tepër, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës nuk ka ofruar asnje arsyetim procedural ose material në kërkesën e tij. Ai vetëm kërkon vlerësimin e kushtetutshmërisë dhe ligjshmërisë, pa specifikuar nene të veçanta të Kushtetutës që janë shkelur.
38. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se Gjykata e Apelit në detaje i shpjegon parashtruesit të kërkesës se kishte detyrim ligjor ta paraqes padinë brenda afatit ligjor prej 30 (tridhjetë) ditësh. Kjo është arsyja pse padia e tij ishte hedhur poshtë si e paafatshme. Pak më shumë lidhur me këtë pikë, Gjykata vëren se Zyra e Kryeprokurorit të Shtetit e njoftoi parashtruesin e kërkesës se nuk mund të paraqesë kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë pikërisht sepse padia e tij në Gjykatën Themelore ishte e paafatshme.
39. Parimi i subsidiaritetit kërkon që parashtruesi të shteroje të gjitha mundësitë procedurale në procedurë të rregullt, në mënyrë që të parandalohet shkelja e Kushtetutës apo, nëse ka shkelje, të korrigohet shkelja e tillë e të drejtave themelore. Mosshfrytëzimi i kësaj mundësie do të kuptohet si heqje dorë nga e drejta për të kundërshtuar më tej shkeljen dhe për t'u ankuar.
40. Gjykata rikujton, që parashtruesi i kërkesës nuk e kishte përbushur kushtin ligjor për ta paraqitur ankesën brenda afatit ligjor tek gjykatat e rregullta dhe kështu nuk u kishte dhënë mundësinë gjykatave të rregullta që ta shqyrtojnë këtë çështje. (*Shih, Aktvendimi në rastin KI24/16, Avdi Haziri*, Vlerësim i Aktvendimit të Gjykatës Supreme, Pev. nr. 191/2015, i 1 shtatorit 2015, paragrafi 39; Aktvendimi në rastin KI139/12, *Besnik Asllani*, Vlerësim i Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, PKL. nr. 111/2012, i 30 nëntorit 2012, paragrafi 45; Aktvendimi në rastin nr. KI07/09, *Demë KURBOGAJ* dhe *Besnik KURBOGAJ*, Vlerësim i Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, Pkl. nr. 61/07, të 24 nëntorit 2008, paragrafi 18; Aktvendim në rastin nr. KI89/15, *Fatmir Koci*, Vlerësim i Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit, PAKR. nr.473/2014, i 21 nëntorit 2014, paragrafi 35; dhe shih *mutatis mutandis*, *Selmouni kundër Francës, [DHM] § 74; Kudla kundër Polonisë [DHM] § 152; Andrashik* dhe të tjërët kundër *Sllovakisë* [aktvendim]).
41. Gjykata vëren se interpretimi i dispozitave që kanë të bëjnë me afatet ligjore është kompetencë e gjykatave të rregullta dhe si rrjedhojë është çështje e ligjshmërisë.
42. Në këtë drejtim, Gjykata rithekson se parashtruesi vetëm kërkon vlerësimin e kushtetutshmërisë, pa mbështetur se si ka ndodhur shkelja kushtetuese, siç kërkohet me nenin 48 të Ligjit.
43. Gjykata thekson se nuk është detyrë e Gjykatës Kushtetuese të merret me gabimet faktike ose të ligjit që pretendohet të jenë kryer nga gjykatat e rregullta, në procesin e vlerësimit të provave ose zbatimit të ligjit (ligjshmërisë), përvëç dhe për aq sa ato mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmërinë).

44. Në fakt, është detyrë e gjykatave të rregullta të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (shih, *mutatis mutandis*, *Garcia Ruiz kundër Spanjës* [DHM], nr. 30544/96, paragrafi 28, Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut [GJEDNJ] 1999-I).
45. Gjykata rikujton se nuk është gjykatë për gjetjen e fakteve, dhe në këtë mënyrë, vërtetimi i drejtë dhe i plotë i gjendjes faktike është në juridiksionin e plotë të gjykatave të rregullta. Roli i Gjykatës Kushtetuese është që të sigurojë respektimin e të drejtave të garantuara me Kushtetutë dhe instrumente të tjera ligjore dhe nuk mund, pra, të veprojë si “gjykatë e shkallës së katërt” (shih, rastin *Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar*, 16 dhjetor 1992, f. 34, shih, gjithashtu: *mutatis mutandis* rastin KI47-48/15, Vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit AC-II-14-0057 të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme, të 12 marsit 2015, parashtruesi i kërkesës: *Beqir Kosokoviku dhe Mustafë Lutolli*).
46. Fakti që parashtruesi i kërkesës nuk pajtohet me rezultatin e rastit nuk mund të shërbejë si e drejtë për të iniciuar pretendim të argumentueshmëm për shkelje të Kushtetutës (shih, për shembull, rastin nr. KI125/11, *Shaban Gojnovci*, Aktvendimi për papranueshmërinë, të 28 majit 2012, paragrafi 28).
47. Rrjedhimisht, Gjykata konsideron, në baza kushtetuese, se kërkesa është qartazi e pabazuar dhe duhet të shpallet e papranueshme siç parashikohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, përcaktohet në nenin 48 të Ligjit dhe specifikohet më tej në rregullin 36 (2) (d) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese e Kosovës, në pajtim me nenin 113.1 dhe 7 të Kushtetutës, nenin 48 të Ligjit dhe rregullat 36 (2) d) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 4 prill 2017, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese

Selvete Gérxhaliu-Krasniqi

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi

